

DYMOKURSKÝ ZPRAVODAJ

č. 2/2024

Dotační projekty v roce 2023

Do minulého roku zasáhla realizace několika dotačních projektů. Řada z nich byla řešena už v roce 2022 např. projektové dokumentace na veřejná prostranství. Patnáct žádostí o dotace bylo podáno v roce 2023. Některé z nich již byly podpořeny. U několika projektů tak mohla proběhnout či začít realizace, u dalších začne letos. Přehled projektů je uveden v tabulce včetně poskytovatelů dotací. Na tyto projekty bylo do rozpočtu obce získáno přes 7 mil. Kč.

název projektu	poskytovatel dotace
Pořízení dopravního automobilu pro JSDH Dymokury	Ministerstvo vnitra ČR
Pořízení dopravního automobilu pro JSDH Dymokury	Středočeský kraj
Projektová dokumentace – veřejné prostranství Dymokury	Středočeský kraj
Projektová dokumentace – veřejné prostranství Svídnice	Středočeský kraj
Projektová dokumentace – revitalizace prostranství kolem cesty Svídnice – Deblice	Středočeský kraj
Pořízení požárního přívěsu pro hašení pro JSDH Dymokury	Ministerstvo vnitra ČR
Pořízení požárního přívěsu pro hašení pro JSDH Dymokury	Středočeský kraj
Zpracování PD chodníku v ul. Poděbradská	Středočeský kraj
Den na železnici	Středočeský kraj
Oprava elektroinstalace na budově ZŠ Dymokury	Ministerstvo pro místní rozvoj ČR
FVE Dymokury, Masarykova ZŠ	Modernizační fond
FVE Dymokury, obecní úřad	Modernizační fond
FVE Dymokury, Obecní dům Svídnice	Modernizační fond

Zemřel Miroslav Příbyl

Náš kamarád ze Svídnice zemřel v neděli 4. 2. 2024. Bylo mu 63 let. V domě číslo 15 po paní Višňovské tu s námi žil určitě déle než 8 let.

Od roku 2015, kdy jsem se do Svídnice přestěhovala, jsem Mirka často vídala jít pěšky v montérkách buď s velkou taškou nebo rourou na rameni (jak je zachycen v první Živé kronice Svídnice 2015-2016). Občas jsem ho svezla, protože to měl od nádraží přes celou Svídnici. Časem se s námi začal stýkat na akcích, které jsme pořádali. Každý den jezdil do Prahy, kde pracoval v metru jako silnoproudář a těšil se na důchod. Na to, jak si svůj domeček předělá a bude si ho užívat (před domem ho uvidíte v sekci Lidé a domy Živé kroniky 2017-2018).

Vím, že byl úplně sám, a proto nechci, aby sám také odešel a píši, aby se na něj nezapomnělo. Nejen že s ním byla legrace, ale především vždy pomohl, když někdo potřeboval. Mně pomohl mockrát a pomáhal i v Sadu míru se stavbou přístřešku. Kamarádi v hospodě mu říkali ‚Bourač‘ – ano, několik let hlavně boural a dělal si místo v domečku. Koupil si auto, aby mu šla práce lépe od ruky. Můj syn mu ho nedávno opravoval (a taky ho smutná zpráva zaskočila). Měl před sebou ještě hodně toho, co chtěl udělat v důchodu, na který se tak těšil. Vím, že zdravotně na tom nebyl nejlépe, ale snažil se. Přestal i kouřit, ač byl silný kuřák.

Přišlo to náhle, nečekaně, měl tu s námi ještě chvíli být. Bude nám chybět i jeho ‚chraplák‘, i to, jak trpěl samomluvou. Doufám, že se s ním budeme moci se sousedy důstojně rozloučit. Mám pocit, že pocházel z Mníšku pod Brdy. Nevím, zda se ozve někdo z jeho rodiny, ale pokud zůstane s námi, spočine na našem malém hřbitově ve Svídnici. Nebude to brzy, ale dám vědět, abychom ho mohli jít doprovodit.

Pozn: Všechny publikace Živé kroniky si můžete prohlédnout na obecním úřadě nebo v dymokurské knihovně.

Vendula Burger

Klub stolního tenisu Dymokury - rozhovor s panem Martinem Bednáríkem

1) Jak jste se dostal ke stolnímu tenisu?

Díky pinkání v dětství jsem jako dospělý chodil s kamarádem pravidelně na pivko a měli tam taky místnost se stolem na pinčes. To byla doba, kdy se v hospodách kouřilo a v kombinaci s nevhodným světlem a mizernou sítkou se dalo jen obtížně herně posouvat. A tak jsme se ocitli zkusmo ve sportovním klubu, kde se v herně hrál už stolní tenis a na pivko jsme šli až potom. Pak už

byla registrace a pravidelné trénování s lepšími hráči, začalo to víc bavit a najednou jsem byl ve výboru stolního tenisu a pomáhal jsem rozvíjet mládež a sám začal hrát registrovanou soutěž. Po rozhodnutí odejít z Prahy jsem pak hledal návazný směr v Dymokurech, navštívil různé kluby a zjistil, že s mládeží se zde v okolí metodicky nepracuje. Tak vznikl záměr vybudovat zde klub stolního tenisu, udělat si trenérskou licenci a věnovat tomu potřebnou energii a čas. Kromě mého rozhodnutí by to ale nešlo bez velké podpory obce, ředitelky školy a taky pochopení doma.

2) Co pro Vás stolní tenis znamená a co vše obnáší?

Dnes je stolní tenis pevná součást mých starostí i radostí. Dva dny v týdnu jsou pravidelné tréninky mládeže s navazujícím tréninkem dospěláků – tedy reálně v tělocvičně čas od 15.45 do 20.30. K tomu hrajeme 2 dospělé soutěže a jednu mládežnickou – takže zápasy venku nebo doma, cestování, zápisy, koučování. Organizační starosti a být celkovým motorem stolního tenisu je někdy náročný, ale je to vyváženo radostí ve zlepšování mládeže i dospěláků. Dívat se na tento růst hřeje u srdce. Stolní tenis je jedním z nejrychlejších sportů na světě, je zde hodně různé rotace, je třeba kloubit pohyb s úderovou technikou a myšlením. Co je na stolním tenisu dle mého názoru pecka, že v soutěži jde o kombinovaný týmový sport s cílem získat výhru za tým – když se někomu utkání zrovna nepovede, přispěje k bodovému výsledku jiný hráč.

3) Jak byste popsal klub stolního tenisu u nás v Dymokurech?

Myslím, že se povedlo vytvořit velmi dobrou partu mládeže i dospěláků, kteří jsou všichni místní a potkávají se mimo jiné i na jiných společenských akcích. Někteří hrají jen pro chuť ze hry, někteří se chtějí posouvat herně a mají k tomu výborné podmínky. Až při cestování po hernách po okrese si člověk uvědomí, jakou máme hezkou tělocvičnu v MZŠ Dymokury. Sledovat při zápasech vzájemnou podporu mezi hráči i diváky mi dává sílu k další námaze. Trénujeme na třech profesionálních stolech pod osvětlením cca 1300 lx, využíváme robota pro trénink rotací, děláme posilovací a kondiční cvičení mládeže atd. Kromě jiného klub organizuje ročně dva vnitřní turnaje pro místní veřejnost a jeden venkovní turnaj na modernizovaných stolech jako souboj tří vesnic. Nakonec přijďte se na některé domácí utkání v pátek od 18h podívat.

4) Jak hodnotíte implementaci mladých nadějí ve vašem klubu?

Máme v mládeži různě velké hráče, někteří hrají již pár let a zvládnou komplikované herní techniky – jiní potřebují ještě odehrát spoustu míčků. Ty nejšíkovnější již dělají body v dospělácké kategorii a je na nich každý měsíc hraní vidět. Stolní tenis hlavně svojí rychlostí a variantami rotací vyžaduje delší nácvik, než mládežník dokáže i díky hlavě vše v zápase propojit.

5) Jak byste popsal soutěže? Kam jezdíte, kolik vás kde hraje a jaká jsou pravidla?

Aktuálně hrajeme druhou nejvyšší soutěž na okrese a bojujeme o nejvyšší. Jsme za půlkou soutěže. Hraje se každý týden dle losu, buď doma, nebo venku. Pak hrajeme ještě nižší, okresní soutěž, kde hráči získávají zkušenosti a většinou dostávají za uši – tím se ale učí a posouvají. Mládež pak hraje kategorii starších žáků, někdy větší děti jsou herně vyzrálejší – ale už několikrát vyhráli a pomáhá jim to k pokoře v rámci potřeby trénovat. Zápas začíná vždy čtyřhrou a pak se hrají dvouhry. U mládeže nastupují tři hráči a u dospěláků čtyři. Pravidla jde stručně shrnout takto: hraje se na 3 vítězné sety do 11 bodů, změna podání po 2 míčkách, nadhoz podání 16 cm, hraje se s plastovým míčkem 40 mm. Detailní pravidla, co je dovoleno, jsou poměrně složitá. Počítá se zde s vozíčkáři nebo se třeba řeší, kdy je po zahrání hrany stolu míček uznán jako platný a kdy ne.

6) Co vnímáte jako největší úspěchy Klubu stolního tenisu, z čeho berete sílu?

Jako úspěch určitě беру fajn partu členů, které si to v herně pravidelně užívají a těší se na další trénink nebo zápas. Když je vyhlášena brigáda na opravu závesů, přijde hodně hráčů pomoci a celkově si velmi dobrého vybavení váží. Sílu mi dává růst mládeže, kdy někteří dnes dovedou s přehledem porážet dospěláky. Úspěchem je určitě nedávné umístění na mládežnických přeborech, kde naši mladí obsadili 2. a 3. místo a v rámci dospělých je nesporným úspěchem aktuálně 2. místo v tabulce s reálnou šancí postoupit do nejvyšší soutěže okresu. Naši hráči nastupují v možná v nejhezčích dresech na okrese s logem klubu a našich milých partnerů od obce až po sluníčko MZŠ. Ať už té sebechvály klubu není moc, ještě přidám radost z dokončení projektu venkovních stolů. Za příznivého počasí si zde pinkají děti i dospěláci. Systém souboje vesnic Dymokury, Černá Hora a Svídnice loni přinesl urputné boje na venkovních nových stolech v každé vesnici formou již zaniklého Daviscupu a následné finálové odpoledne ve Svídnicí s točeným pivkem pak určí vítěze každého ročníku. Tak asi tolik k našemu milovanému Klubu.

